Nalja.

Kõrklus. Tütar: „Taat, eks mina wõi ka kord sigu wälja ajada? Ikka pian mina tottrate hanede karjas käima!“ — Isa: „Kas näe plikat, tahaks suur preili olla, sigadega wälja minna. Tee, et kohe hanedega wälja saad!“

Kerge ütelda. „Armas wäimees, see on ju kurb, et Teie omas abielus korda ei saa. Piaksite kord üksteisega kõiki wälja rääkima? — „Aga, auustatud ämma-eit, see on kerge ütelda, aga laseb tema mind siis wälja rääkida!“

Ekstitus. „Taat, kas põldmarjadel on jalad all?“ — „Ei ole, laps.“ — „Noh, siis sõin mina ühe sitika.“

Koolis. Koolmeister: „Kui üks isa oma kahe pojale kümme õuna ja kakskümmend birni annab, mida nemad oma keskis ühetasa jägama ja sööma piawad, mis siis igaüks saab?“ — Koolipois: „Kõhuwalu.“

Lootus. Kingsepp: „Makske ometigi kord see natuke wälja! Mina pian sada kord selle weike asja pärast seda pitka teed käima.“ — Wõlglane: „Kannatage, meister, kewadel tulen Teie ligemale elama.“

Pooliti. A.: „Teie tahate siis meie Kokkuhoidmise- ja Laenu-kassa liikeks tulla?“ — B.: „Ja, pooliti, Laenu-seltsi liikeks.“

Eesti-maa-rahwa Kalender 1890, lk. 34